

Сергієнко Лаура Романівна
Науковий керівник – ст. викл. Карась А.В.
Державний біотехнологічний університет

УКРАЇНСЬКА МОВА – ВИДАТНА МОВА

Українська мова почала своє існування з того, що виділилась з праслов'янської мови вже у VI—VII столітті. Тобто вже тоді люди почали створювати свою особисту, гарну мову, яка б не була пов'язана зі “старою Русю”. З того часу українська мова дуже поширилась по землях тогочасної України. Нею почали розмовляти люди, писати пісні та твори, про які зараз можна почути в світовому просторі. Один з таких творів — це “Повість минулих літ”, в якій автор розповідає про історію держави на широкому тлі світових подій. Вона висвітлює життя східних слов'ян та князівської влади, утвердження християнства на Русі, містить оповіді про виникнення слов'янської писемності. Але це не єдиний твір, написаний українською мовою, також світу відомі: “Слово про закон і благодать”, “Повчання дітям”, “Слово о полку Ігоревім”, “Києво-Печерський патерик”. Усі ці твори були написані у XII столітті, коли українська мова не занепала, а навпаки розвивалась і дарувала цьому світу видатні твори. Вони не померли навіть у наш час. Вони досі є творами, які вивчають українські та закордонні школи, університети.

Перенесемся до XV століття: у цей час українська мова використовувалась, як літературна мова у дипломатії, юриспруденції, конфесійній, художній, науковій літературі та інших. Впродовж до XVI століття була однією з офіційних мов канцелярій Литви та Молдови, але згодом була витіснена польською, латиною та молдовською. Так наша рідна мова спокійно розвивалась і дарувала світу свою часточку. Допоки у XVIII столітті під впливом заборон указами Найсвятішого Синоду РПЦ, вийшла з ужитку. Тоді церковну літературу почали видавати лише церковнослов'янською мовою, а згадка про українську мову залишилась лише в усній та рукописній формі (колядки, різдвяні та школярські вірші, ділові документи, діаріуші (щоденники), приватне листування, господарські та лікарські довідники і порадики). Друкована література тоді видавалась слов'яноноруською мовою.

Слов'яноноруська мова, що витіснила староукраїнську, була штучним витвором, що спирався, передусім, на церковнослов'янську мову. Українські автори XVIII-го сторіччя, пишучи свої твори, свідомо чи несвідомо, прагнули влитися в культурний контекст, для того, щоб мати змогу розвиватися. Своїми заборонами Синод посприяв затримці розвитку української мови, але не зупинив розвиток зовсім. Тому з'явилося місце для творення нової української мови — уже суто на народній основі. Люди вигадували пісні, байки, казки, колядки.

Знаючи український дух і нашу любов до своєї мови, славетні митці писали мелодійною мовою. Попри всі заборони, які робила російська імперія, українська мова розвивалась і народжувала справжні таланти. Такими геніями мови та літератури стали: Тарас Шевченко, Леся Українка, Іван Франко,

Григорій Сковорода та багато інших. Я думаю, що прізвища цих письменників ви чули і не один раз. Усі вони зробили величезний вклад в українську мову саме тим, що поширювали її серед світу та боролися за свободу висловлювання нею. Щоправда, Шевченко багато разів попадав у зсилку за свої твори українською та за боротьбу проти влади. Леся Українка збагатила поезію новими темами і мотивами, вдосконалювала форми побудови віршованих і прозових творів. Сковорода ж дав нашому поколінню байки, пісні, філософські твори при житті його називали “Сократом”. Кожен з них боровся за нашу з вами свободу та за видатну українську мову.

У нас час завдяки сміливим поколінням людей ми можемо вільно розмовляти українською та поширювати її у світі. Які б люди не казали, що українська мова безглузда, що вона не потрібна, що нею ніхто не користується. Вона є однією з трьох офіційних мов у Придністров'ї та одна з офіційних мов частин Сербії, а також була офіційною мовою Кубанської Народної Республіки, яка зараз частково є територією російської федерації, де стверджують, що українська мова це вигадка і нічого більше.

На мою думку, багато з нас чули, що українська мова наймилозвучніша мова у світі і не знають чи правда це. Але так, це чиста правда, у 1934 році у Парижі проводився конкурс краси мов. І наша українська мова посіла друге місце і була визнана, як найкраща, наймилозвучніша й найбагатша мова світу.

Дивлячись на всі факти та перевіривши їх, я можу сказати, жодна інформація про те, що українська мова не значуща, що вона лише вигадка для сучасної України, неправда. Наша мова славетна, її знають і шанують у всьому світі. Нею було написано сотні відомих творів і пісень. Сьогодні, у XXI столітті, співають пісню “Щедрик, щедрик, щедрівочка” і в Америці, і в Європі, і в Азії. В усіх цих місцях пам'ятають, хто автор милозвучних пісень і найзворушливіших творів. Тому я вважаю, що український народ повинен пишатися своєю мовою, розмовляти нею та вважати її видатною мовою.

*Свірідова Каріна Олександрівна,
Бєсєдіна Анна Вікторівна
Науковий керівник – канд. філос. наук, доц. Варипаєв О.М.
Державний біотехнологічний університет*

УКРАЇНСЬКА МОВА: ПРОБЛЕМИ І ВИКЛИКИ СЬОГОДЕННЯ

Мова є однією із найважливіших цеглинок у фундаменті кожної нації. Саме у ній відображено і зафіксовано найглибші витoki свідомості народу та його ментальність, закодовано народну мудрість і споконвічні знання.

«Нація повинна боронити свою мову більше, ніж свою територію», — говорила Леся Українка.

Адже територію можна відвоювати, а коли вмирає мова, то вмирає і нація. Недаремно кажуть, що мова — ключ до Вічності, пароль до дверей Всесвіту.